

Přece to nevzdám - Kidák, Vojta Tomáško

- G C G
1. Zná^m stej^{ný} ne^{be}, ví^m, ka^m po^d ní^m jí^t,
C D
tam, k^{de} se kli^{katí} ces^{tička} k ho^{rám},
C G Am
[: pot^{vory} bo^{ty} ná^k za^{čaly} dřít,
G C(D7) G
no, kd^{yž} jse^m za^{čal}, ta^k pře^{ce} to ne^{vz}dám. :]
2. A kd^e jsou ti kl^{uci}, stej^{ní} ja^k dřív,
zmizeli má^{vnutím} a zby^l jenom ú^{čet},
[: najednou moud^{ří} a vš^{echno} zna^j líp':
do stolů t^{řískat} a na dě^{ti} k^{řičet}. :]
3. A jest^{li} jsou pís^{ně} čist^é ja^k tenkrát,
ta^k vů^{bec} jim ne^{chybí} blý^{skavý} šat,
[: zam^{razí} v zá^{dech}, a^ž ne^{můžeš} dý^{chat},
mu^{síš} je brá^{nit}, kd^{yž} př^{ijdou} je brá^t. :]
4. A do^{bře} zná^m pá^{ny}, ja^k do^{vedou} kou^{kat},
kd^{yž} bo^{jí} se pís^{ní}, co pá^{lí} ja^k líh,
[: ale zk^{uste} jim svou prav^{du} do tvá^{ří} fou^{kat},
sho^{říte} na trou^d ja^k sla^{měnej} ví^{ch}. :]
5. Ale stej^{ný} jsou ho^{lky}, stej^{ný} ja^k dřív,
krás^{ný} ja^k ky^{tky}, ale ne^{ketou} pro vá^s,
[: vá^m zů^{stali} chu^{tě} a narost^l bř^{ich},
s př^{ehledem} profí^{ků} bi^{žete} pod pá^s. :]
- 6.=1.